

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 592/2014

2015/EES/63/37

frá 3. júní 2014

um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 142/2011 að því er varðar notkun aukaafurða úr dýrum og afleiddra afurða sem eldsneyti í brennsluverum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1069/2009 frá 21. október 2009 um heilbrigðisreglur að því er varðar aukaafurðir úr dýrum og afleiddar afurðir sem ekki eru ætlaðar til manneldis og um niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 1774/2002 (reglugerð um aukaafurðir úr dýrum)⁽¹⁾, einkum 15. gr. (d-liður 1. mgr., e-liður 1. mgr. og önnur undirgrein 1. mgr.), 27. gr. (h-liður 1. mgr. og i-liður 1. mgr.), 27. gr. (önnur undirgrein) og 45. gr. (önnur undirgrein 4. mgr.),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1069/2009 er mælt fyrir um reglur um heilbrigði manna og dýra sem varða aukaafurðir úr dýrum og afleiddar afurðir í því skyni að koma í veg fyrir og draga sem mest úr áhættu fyrir heilbrigði manna og dýra af völdum þessara afurða. Þar eru þessar afurðir flokkaðar í tiltekna flokka sem endurspeglar stig slíkrar áhættu og kveðið er á um kröfur um örugga notkun og förgun þeirra.
- 2) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 142/2011⁽²⁾ er mælt fyrir um framkvæmdarreglur fyrir reglugerð (EB) nr. 1069/2009, þ.m.t. reglur um notkun og förgun húsdýraáburðar.
- 3) Framleiðsla alifuglaáburðar er órjúfanlegur þáttur í undaneldi og ræktun alifugla á býlum og hægt er að nota hann á staðnum án frekari meðhöndlunar, sem eldsneyti til brennslu, að því tilskildu að viðeigandi kröfur um umhverfis- og heilsuvernd séu uppfylltar og að tiltekna notkunin hafi ekki skaðleg áhrif á umhverfið eða heilbrigði manna.
- 4) Í brennsluverum, sem nota alifuglaáburð sem eldsneyti, skal gera nauðsynlegar hreinlætisráðstafanir til að koma í veg fyrir dreifingu hugsanlegra sjúkdómsvalda. Þær ráðstafanir þurfa einnig að ná yfir meðhöndlun skólps frá geymslustöðum fyrir alifuglaáburð.
- 5) Efnaleifar frá brennslu alifuglaáburðar, fyrst og fremst aska, eru auðugar af steinefnum, sem hægt er að nýta í framleiðslu jarðefnaáburðar, og framkvæmdastjórnin er sem stendur að þróa löggjöf Sambandsins varðandi slíkar leifar. Því er rétt að kveða á um þann möguleika að nýta efnaleifar frá brennslu frekar en að farga þeim sem úrgangi.
- 6) Á þessu stigi hefur framkvæmdastjórnin eingöngu fengið tæmandi upplýsingar þess efnis að tækni hafi verið þróuð til að nýta alifuglaáburð sem eldsneyti til brennslu á býlum án þess að það hafi skaðleg áhrif á umhverfið eða heilbrigði manna. Ef framkvæmdastjórnin fær gögn þar sem komist er að þeirri niðurstöðu að hægt verði að nota húsdýraáburð úr öðrum tegundum sem eldsneyti til brennslu meðan jafngilt stig umhverfis- og heilsuverndar sé tryggt er hægt að endurskoða viðkomandi ákvæði reglugerðar (ESB) nr. 142/2011 til samræmis við það.
- 7) Til að tryggja að frekari notkun alifuglaáburðar sem eldsneyti í brennsluverum sé lögmæt ætti að mæla fyrir um viðbótarkröfur um umhverfis- og heilsuvernd vegna þessarar tilteknu notkunar til að koma í veg fyrir skaðleg áhrif á umhverfið eða heilbrigði manna.
- 8) Samræmdar kröfur sem fjalla á heildrænan hátt um eftirlit með áhættum fyrir heilbrigði manna og dýra og fyrir umhverfið, sem stafa af notkun húsdýraáburðar sem eldsneyti í brennsluverum á býlum, myndu einnig greiða fyrir þróun tækni fyrir brennsluver sem nota alifuglaáburð á býlum sem sjálfbæra eldsneytisuppsprettu.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjótið. ESB L 165, 4.6.2014, bls. 33. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 197/2015 frá 25. september 2015 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 300, 14.11.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 142/2011 frá 25. febrúar 2011 um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1069/2009 um heilbrigðisreglur, að því er varðar aukaafurðir úr dýrum og afleiddar afurðir sem ekki eru ætlaðar til manneldis, og um framkvæmd tilskipunar ráðsins 97/78/EB að því er varðar tiltekin sýni og hluti sem eru undanþegin heilbrigðiseftirliti með dýrum og dýraafurðum á landamærum samkvæmt þeirri tilskipun (Stjótið ESB L 54, 26.2.2011, bls. 1)

- 9) Því þykir heppilegt að breyta 6. gr. reglugerðar (ESB) nr. 142/2011 til að koma á viðbótarkröfum varðandi notkun aukaafurða úr dýrum og afleiddra afurða sem eldsneyti í brennsluverum.
- 10) Lögbært yfirvald ætti að sannprófa eða láta sannprófa fyrir sína hönd að rekstraraðilar uppfylli tiltekna umhverfisstaðla sem um getur í þessari reglugerð.
- 11) Vinnslustaðlar, eins og þeim er lýst í F-lið 2. þáttar IV. kafla IV. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 142/2011 fyrir hitakatla, hafa verið samþykktir sem staðgönguaðferð í samræmi við 20. gr. reglugerðar (EB) nr. 1069/2009. Þessum stöðlum er einnig hægt að beita, með nauðsynlegum breytingum, um brennslu á dýrafitu sem eldsneyti í kyrrstæðum brunahreyflum.
- 12) Því ætti að breyta III. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 142/2011 til samræmis við það.
- 13) Vegna beitingar þessarar reglugerðar er nauðsynlegt að innleiða kröfur um opinbert eftirlit varðandi brennslu á dýrafitu og alifuglaáburði sem eldsneyti. Því ætti að breyta XVI. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 142/2011 til samræmis við það.
- 14) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra og hvorki Evrópuþingið né ráðið hefur andmælt þeim.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (ESB) nr. 142/2011 er breytt sem hér segir:

- 1) Ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað fyrirsagnar 6. gr. komi eftirfarandi:

„6. gr.

Förgun með brennslu, förgun eða endurnýting með sambrennslu og notkun sem eldsneyti til brennslu“

- b) Eftirfarandi málsgreinar bætist við:

„6. Rekstraraðilar skulu tryggja að brennsluver, önnur en þau sem um getur í 2. þætti IV. kafla IV. viðauka, sem eru undir þeirra stjórn, þar sem aukaafurðir úr dýrum eða afleiddar afurðir eru notaðar sem eldsneyti, uppfylli almenn skilyrði og sértækar kröfur sem sett eru fram í IV. og V. kafla III. viðauka, eftir því sem við á, og lögbært yfirvald samþykkir í samræmi við d-lið 1. mgr. 24. gr. reglugerðar (EB) nr. 1069/2009.

7. Lögbært yfirvald skal einungis samþykkja brennsluverin, sem um getur í 6. mgr., til notkunar á aukaafurðum úr dýrum og afleiddum afurðum sem eldsneyti til brennslu, að því tilskildu:

- a) að brennsluverin falli undir gildissvið V. kafla III. viðauka við reglugerðina,
- b) að brennsluverin uppfylli öll almenn skilyrði og sértækar kröfur sem sett eru fram í IV. og V. kafla III. viðauka við reglugerðina,
- c) að stjórnsýslumeðferð sé til staðar til að tryggja að kröfur varðandi samþykki fyrir brennsluverum séu athugaðar árlega.

8. Að því er varðar notkun alifuglaáburðar sem eldsneyti til brennslu, eins og sett er fram í V. kafla III. viðauka, skulu eftirfarandi reglur gilda til viðbótar þeim sem um getur í 7. mgr. þessarar greinar:

- a) umsókn um samþykki, sem rekstraraðili leggur fyrir lögbært yfirvald í samræmi við d-lið 1. mgr. 24. gr. reglugerðar (EB) nr. 1069/2009, verður að innihalda gögn sem lögbært yfirvald eða fagfélag, sem hefur fengið leyfi frá lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins, staðfestir um að brennsluverið, þar sem alifuglaáburðurinn er notaður sem eldsneyti, uppfylli viðmiðunarmörk fyrir losun og kröfur um vöktun sem settar eru fram í 4. lið B-þáttar V. kafla III. viðauka við reglugerðina,

- b) málsmeðferð vegna samþykkis, sem kveðið er á um í 44. gr. reglugerðar (EB) nr. 1069/2009, skal ekki lokið fyrir en lögbært yfirvald eða fagfélag, sem hefur fengið leyfi frá því yfirvaldi, hefur framkvæmt a.m.k. tvær skoðanir í röð, þar af aðra án fyrirvara, á fyrstu sex mánuðunum sem brennsluverið er starfrækt, þ.m.t. nauðsynlegar mælingar á hitastigi og losun. Eftir að niðurstöður úr þessum skoðunum hafa sýnt að farið er eftir þáttunum sem settir eru fram í 4. lið B-þáttar V. kafla III. viðauka við reglugerðina má veita fullt samþykki.“

2) Ákvæðum III. og XVI. viðauka er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Aðildarríki mega leyfa starfrækslu brennsluvera, sem nota brædda fitu eða alifuglaáburð sem eldsneyti, sem hafa verið samþykkt samkvæmt landslöggjöf, á tveggja ára umbreytingartímabili eftir dagsetninguna sem um getur í fyrstu undirgrein 3. gr.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 15. júlí 2014.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 3. júní 2014.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

VIÐAUKI

Ákvæðum III. og XVI. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 142/2011 er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum III. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrirsagnar III. viðauka komi eftirfarandi:

„III. VIÐAUKI

FÖRGUN, ENDURNÝTING OG NOTKUN SEM ELDSNEYTI“

b) Eftirfarandi IV. og V. kafli bætist við:

„IV. KAFLI

ALMENNAR KRÖFUR SEM VARÐA NOTKUN AUKAUFURÐA ÚR DÝRUM OG AFLEIDRA AFURÐA SEM ELDSNEYTI*I. þáttur.***Almennar kröfur varðandi brennslu aukaufurða úr dýrum og afleiddra afurða sem eldsneyti**

1. Rekstraraðilar brennsluvera, sem um getur í 6. mgr. 6. gr., skulu sjá til þess að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt í brennsluverum undir þeirra stjórn:

a) Aukaufurðir úr dýrum og afleiddar afurðir, sem eru ætlaðar til notkunar sem eldsneyti, skal nýta í þeim tilgangi eins fljótt og auðið er eða geyma með öruggum hætti fram að notkun.

b) Í brennsluverum skal gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að hreinsun og sótthreinsun íláta og ökutækja sé framkvæmd á tilteknu svæði á þeirra athafnasvæði þaðan sem unnt er að safna skólpi og farga því í samræmi við löggið Sambandsins, til að forðast áhættu á mengun umhverfis.

Þrátt fyrir kröfurnar sem settar eru fram í fyrstu undirgrein má hreinsa og sótthreinsa ílát og ökutæki, sem eru notuð til að flytja brædda fitu, á lestunarstöð eða á annarri stöð sem er samþykkt eða skráð samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1069/2009.

c) Brennsluverin skulu vera staðsett á hörðu yfirborði með góðu afrennsli.

d) Í brennsluverunum skal gera viðeigandi ráðstafanir til varnar gegn skaðvöldum. Nota skal skjalfesta áætlun um meindýravarnir í þessum tilgangi.

e) Starfsfólk skal hafa aðgang að viðunandi aðstöðu til hreinlætisnota, s.s. salernum, búningsklefum og handlaugum, ef slíkt er nauðsynlegt til að koma í veg fyrir áhættu á mengun búnaðar til meðhöndlunar á alidýrum eða föðri þeirra.

f) Fastsetja og skjalfesta skal þær aðferðir sem er beitt við hreinsun og sótthreinsun allra hluta brennsluversins. Séð skal fyrir fullnægjandi búnaði og hreinsiefnum til notkunar við hreinsun.

g) Eftirlit með hollustuháttum skal m.a. felast í reglulegri skoðun umhverfis og búnaðar. Skoðunaráætlanir skulu vera skjalfestar og niðurstöður úr skoðunum skulu skráðar og varðveittar í a.m.k. tvö ár.

h) Ef brædd fita er notuð sem eldsneyti til brennslu í kyrrstæðum brunahreyflum, sem eru staðsettir í samþykktum eða skráðum matvæla- eða fódurvinnslustöðvum, skal vinnsla matvæla eða föðurs á sama svæði fara fram við ströng skilyrði um aðskilnað.

2. Rekstraraðilar brennsluvera skulu gera allar nauðsynlegar varúðarráðstafanir þegar tekið er við aukaufurðum úr dýrum eða afleiddum afurðum til að koma í veg fyrir, eða takmarka að því marki sem raunhæft er, að af hljóttist áhætta fyrir heilbrigði manna eða dýra eða umhverfið.

3. Dýr skulu hvorki hafa aðgang að brennsluverinu, aukaufurðum úr dýrum og afleiddum afurðum, sem bíða brennslu, né heldur ösku sem verður til við brennslu.

4. Ef brennsluverið er staðsett á bújörð þar sem haldin eru dýr af tegundum sem gefa af sér afurðir til manneldis:
 - a) skal vera alger efnislegur aðskilnaður á milli brennslubúnaðarins og dýranna, þ.m.t. fòðurs þeirra og undirburðar,
 - b) skal búnaður notaður eingöngu við starfrækslu brennsluversins og ekki notaður annars staðar á bújörðinni nema hann hafi verið þrífinn og sótthreinsaður á skilvirkan hátt fyrir slíka notkun,
 - c) skal starfsfólk brennsluversins skipta um ytri fatnað og skófátnað og gera hreinlætisráðstafanir áður en það fer höndum um dýr á þessari eða annarri bújörð eða fòður þeirra eða undirburðarefni.
5. Geyma skal aukaafurðir úr dýrum og afleiddar afurðir, sem biða brennslu sem eldsneyti, og efnaleifar frá brennslu á lokuðu og skýldu, til þess gerðu svæði eða í lokuðum og lekapéttum ílátum.
6. Brennsla aukaafurða úr dýrum eða afleiddra afurða skal framkvæmd við skilyrði sem koma í veg fyrir víxlmengun í dýrafóðri.

2. þáttur.

Rekstrarskilyrði brennsluvera

1. Brennsluver skulu vera hönnuð, byggð, búin og starfrækt þannig að aukaafurðirnar úr dýrum og afleiddu afurðirnar séu, jafnvel við óhagstæðustu skilyrði, meðhöndlaðar í a.m.k. 2 sekúndur við 850 °C eða í a.m.k. 0,2 sekúndur við 1100 °C.
2. Lofttegundir, sem myndast við vinnsluna, skulu hitaðar á stýrðan og einsleitán hátt upp í 850 °C í 2 sekúndur eða upp í 1100 °C í 0,2 sekúndur.

Hitastigið skal mælt nálægt innri vegg brúnahólfsins eða öðrum dæmigerðum punkti þess, með leyfi frá lögbæru yfirvaldi.
3. Nota skal sjálfvirkar aðferðir til að vaktá vinnslubreytur og skilyrði sem skipta máli í brennsluferlinu.
4. Niðurstöður úr hitamælingum skulu skráðar sjálfvirkar og settar fram á viðeigandi hátt til að gera lögbæru yfirvaldi kleift að sannprófa, í samræmi við þá málsmæðferð sem yfirvaldið ákveður, hvort þau skilyrði sem varða leyfileg rekstrarskilyrði og sem um getur í liðum 1 og 2, séu virt.
5. Rekstraraðili brennsluvers skal tryggja að eldsneytið sé brennt á þann hátt að heildarmagn lífræns kolefnis í gjalli og botnösku sé minna en 3% eða að glæðitapið sé minna en 5% af þurrvigð efnisins.

3. þáttur.

Efnaleifar frá brennslu

1. Lágmarka skal magn og skaðsemi efnaleifa frá brennslu. Slíkar efnaleifar skulu endurheimtar eða, ef það á ekki við, þeim fargað eða þær notaðar í samræmi við viðeigandi löggjöf Sambandsins.
2. Flutningur og millistigsgeymsla þurra efnaleifa, þ.m.t. ryks, skal fara fram í lokuðum ílátum eða á annan hátt sem kemur í veg fyrir að þær dreifist út í umhverfið.

4. þáttur.

Bílan eða óeðlileg rekstrarskilyrði

1. Búnaður brennsluversins skal vera þannig úr garði gerður að starfsemi stöðvast sjálfvirk ef um bílan er að ræða eða óeðlileg rekstrarskilyrði þar til eðlileg starfsemi getur hafist á ný.
2. Aukaafurðir úr dýrum og afleiddar afurðir, sem ekki eru fullbrenndar, skal brenna aftur eða farga þeim með aðferðum sem um getur í 12., 13. og 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 1069/2009, öðrum en förgun á viðurkenndum urðunarstað.

V. KAFLI

**TEGUNDIR STÖÐVA OG ELDSNEYTIS SEM NOTA MÁ TIL BRENNSLU OG SÉRTÆKAR KRÖFUR
SEM VARÐA TILTEKNAR TEGUNDIR STÖÐVA**

A. Kyrrstæðir brunahreyflar

1. Upphafsefni:

Nota má þetta vinnsluferli fyrir fituhluta úr öllum flokkum aukaafurða úr dýrum að því tilskildu að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:

a) að undanteknu fisklýsi eða bræddri fitu sem er framleidd í samræmi við VIII. eða XII. þátt III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 853/2004, í þeirri röð, skal fyrst vinna fituhluta úr aukaafurðum úr dýrum með:

i. einhverri af vinnsluaðferðum 1 til 5, sem settar eru fram í III. kafla IV. viðauka, ef um er að ræða fituhluta úr efnum í flokki 1 og 2.

Ef fitan er flutt í lokuðu færíbandskerfi, sem ekki er hægt að sniðganga, og að því tilskildu að lögbært yfirvald hafi heimilað slíkt kerfi: frá vinnslustöðinni til beinnar og tafarlausrar brennslu skal ekki krefjast óafmáanlegrar merkingar með glýseróltriheptanóati, sem um getur í 1. lið V. kafla VIII. viðauka,

ii. einhverri af vinnsluaðferðum 1 til 5 eða vinnsluaðferð 7, sem settar eru fram í III. kafla IV. viðauka, ef um er að ræða fituhluta úr efnum í flokki 3,

iii. einhverri af vinnsluaðferðum 1 til 7, sem settar eru fram í III. kafla IV. viðauka, ef um er að ræða efni úr fiski.

b) Fituhlutinn skal aðskilinn frá prótíninu og ef um er að ræða fitu úr jörturdýrum sem brenna á í annarri stöð skal einnig fjarlægja óleysanleg óhreinindi umfram 0,15% af þyngdinni.

2. Aðferðir:

Brennsla dýrafitu sem eldsneyti í kyrrstæðum brunahreyfli skal fara fram á eftirfarandi hátt:

a) Fituhluta, sem um getur í a- og b-lið 1. liðar, skal brenna:

i. við skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. lið 2. þáttar IV. kafla, eða

ii. með því að nota vinnslubreytur sem leiða til jafngildrar niðurstöðu og skilyrðin undir i. lið og sem eru samþykktar af lögbæru yfirvaldi.

b) Brennsla efna úr dýraríkinu, annarra en dýrafitu, er óheimil.

c) Dýrafitu úr flokki 1 eða flokki 2 sem er brennd á athafnasvæði, sem er samþykkt eða skráð í samræmi við reglugerðir (EB) nr. 852/2004, (EB) nr. 853/2004 eða (EB) nr. 183/2005, eða á opinberum stöðum skal hafa verið unnið með vinnsluaðferð 1 sem sett er fram í III. kafla IV. viðauka.

d) Brennsla dýrafitu skal fara fram í samræmi við löggjöf Sambandsins, einkum um umhverfisvernd, með tilvísun í staðla og kröfur í þeirri löggjöf og kröfur um bestu, fánlegu tækni til eftirlits og vöktunar á losun.

3. Rekstrarskilyrði:

Þrátt fyrir kröfurnar sem settar eru fram í fyrstu málsgrein 2. liðar 2. þáttar IV. kafla er lögbæru yfirvaldi, sem ber ábyrgð á umhverfismálum, heimilt að leyfa kröfur sem grundvallast á öðrum vinnslubreytum, sem tryggja jafngildar umhverfislegar niðurstöður.

B. Brennsluver á býlum þar sem alifuglaáburður er notaður sem eldsneyti

1. Tegund stöðvar:

Brennsluver á býli með heildarnafnvarmafl sem fer ekki yfir 5 MW.

2. Upphafsefni og gildissvið:

Eingöngu óunninn alifuglaáburður, eins og um getur í a-lið 9. gr. reglugerðar (EB) nr. 1069/2009, til notkunar sem eldsneyti til brennslu í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í 3. til 5. lið.

Brennsla annarra aukaafurða úr dýrum eða afleiddra afurða og húsdýraáburðar úr öðrum tegundum eða sem varð til utan bújarðarinnar skal ekki leyfð til notkunar sem eldsneyti í brennsluverum á býlum sem um getur í 1. lið.

3. Sértekur kröfur sem varða alifuglaáburð sem er notaður sem eldsneyti til brennslu:

a) Húsdýraáburðurinn skal geymdur á öruggan hátt á lokuðu geymslusvæði til að halda þörfum fyrir frekari meðhöndlun í lágmarki og til að koma í veg fyrir víxlmengun við önnur svæði á bújörð þar sem eru haldin dýr af tegundum sem gefa af sér afurðir til manneldis.

b) Brennsluver á býli skal búið:

- i. sjálfvirku eldsneytisstjórnarkerfi sem setur eldsneytið beint í brunahólflið án frekari meðhöndlunar,
- ii. aukabrennara sem nota skal við ræsingu eða stöðvun vinnslu í því skyni að tryggja að kröfur um hitastig, sem settar eru fram í 2. lið 2. þáttar IV. kafla, séu ávallt uppfylltar meðan starfsemi fer fram og svo lengi sem óbrunnið efni er í brunahólfinu.

4. Viðmiðunarmörk fyrir losun og kröfur um vöktun:

a) Losun á brennisteinstvíoxíði, köfnunarefnisvíoxíðum (þ.e. summa köfnunarefniseinoxíðs og köfnunarefnis-tvíoxíðs, gefin upp sem köfnunarefnisvíoxíð) og efnisögnum skal ekki fara yfir eftirfarandi viðmiðunarmörk fyrir losun, gefin upp sem mg/Nm³ við hitastig sem nemur 273,15 K, þrýsting sem nemur 101,3 kPa og súrefnisinnihald sem nemur 11%, eftir leiðréttingu vegna vatnsgufuinnihalds úrgangslöfts:

Mengunarefni	Viðmiðunarmörk fyrir losun í mg/Nm ³
Brennisteinstvíoxíð	50
Köfnunarefnisvíoxíð (sem NO ₂)	200
Efnisagnir	10

b) Rekstraraðili brennsluvers á býli skal framkvæma a.m.k. árlegar mælingar á brennisteinstvíoxíði, köfnunarefnisvíoxíðum og efnisögnum.

Sem annan valkost við mælingarnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, er heimilt að nota aðrar aðferðir, sannprófaðar og samþykktar af lögbæru yfirvaldi, til að ákvarða losun á brennisteinstvíoxíði.

Vöktun skal framkvæmd af eða fyrir hönd rekstraraðila í samræmi við staðla Staðlasamtaka Evrópu. Ef CEN-staðlar eru ekki fáanlegir skulu staðlar Alþjóðlegu staðlasamtakanna, landsbundnir staðlar eða aðrir alþjóðlegir staðlar, sem tryggja að gögnin verði vísindalega jafn traust, gilda.

c) Allar niðurstöður skal skrá, vinna úr og setja fram með þeim hætti að lögbært yfirvald geti sannreynt að farið sé að viðmiðunarmörkum fyrir losun.

d) Að því er varðar brennsluver á býlum, sem nota aukahreinsibúnað til að uppfylla viðmiðunarmörk fyrir losun, skal vakta stöðugt hvort búnaðurinn starfi á skilvirkan hátt og skrá niðurstöðurnar.

e) Ef viðmiðunarmörk fyrir losun, sem um getur í a-lið, nást ekki eða ef brennsluver á býli uppfyllir ekki kröfurnar í 1. lið 2. þáttar IV. kafla, skulu rekstraraðilar tilkynna það lögbæru yfirvaldi tafarlaust og grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að fylgni við kröfurnar sé komið á aftur eins fljótt og auðið er. Ef ekki er hægt að koma fylgni við kröfurnar á aftur skal lögbært yfirvald stöðva starfsemi stöðvarinnar tímabundið og afturkalla samþykkið fyrir henni.

5. Breytingar á starfsemi og bilanir:
- a) Rekstraraðilinn skal tilkynna lögbæru yfirvaldi um allar áætlaðar breytingar á brennsluveri á býli, sem gætu haft áhrif á losun þess, a.m.k. einum mánuði áður en breytingin kemur til framkvæmda.
 - b) Rekstraraðilinn skal gripa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að tímabil ræsingar og stöðvunar í brennsluveri á býli og hvers konar gangtruflana séu höfð eins stutt og unnt er. Ef um er að ræða gangtruflun eða bilun í aukahreinsibúnaði skal rekstraraðilinn tafarlaust tilkynna lögbæru yfirvaldi þar um.“
- 2) Í III. kafla XVI. viðauka bætist eftirfarandi þáttur við:

„12. þáttur

Opinbert eftirlit að því er varðar samþykktar stöðvar fyrir brennslu á dýrafitu og alifuglaáburði sem eldsneyti

Lögbært yfirvald skal sjá um sannprófun skjala í samþykktum stöðvum fyrir brennslu á dýrafitu og alifuglaáburði sem eldsneyti, sem um getur í V. kafla III. viðauka, í samræmi við málsmeðferðarreglurnar sem um getur í 7. og 8. mgr. 6. gr.“
